

Torah écrite (pentateuque) - Lévitique

Chapter 25

25,1 זידבר יתוה אל-משה, בכר סיני לאמר.
25,2 דבר אל-בני ישראל, ואמרת אליהם, כי תבואו אל-ארץ, אשר אנו נתן לכם--ושבטה הארץ, שבת ליהוה.
25,3 שש שנים תזבב שעדן, ושש שנים תזמור ברמן; ואספפת, את-תבואה.
25,4 ובשנה השביעית, שבת שבעתון. יהיה לא-ארץ-שבת, ליהוה: שעדן לא תזבב, וברמן לא תזמור.
25,5 את ספיקים קאיך לא תקצור, ואת-ענבי בזירך לא תבצר: שבת שבעתון, יהיה לא-ארץ.
25,6 וכיימה שבת הארץ לכם, לאכלה-לב, ולעבדן ולאםתן; ולשיכרך, ולתושבך, הגרים, עפן.
25,7 ולבקמך-ולקמיה, אשר בארצך: תהיה כל-תבואה, לאכל. {ס}
25,8 וספרת לך, שבע שבתות שנים--שבע שנים, שבע פעמים; ופיו לך, ימי שבע שבתות שנים, תשע וארכעים, שנה.
25,9 ומעברת שופר תרועה, בחקש השבעי, בעשור, לח'ש; ביום, הכהרים, מעבירו שופר, בכל-ארצם.
25,10 וכונשתם, את שנת הקמישים שנה, וקנאותם דרור הארץ, לכל-שבוק; יובל הוא, תקופה לכם, ושבתם איש אל-אחותו, איש אל-משפחתו טשבו.
25,11 יובל הוא, שנת הקמישים שנה--תקופה לכם; לא תזבבו--ולא תקצרו את-ספיקיהם, ולא תבצרו את-גזריך.
25,12 כי יובל הוא, קדש תקופה לכם; מון-השדק--תאכלו, את-תבואה.
25,13 בשנת היובל, זאת, טשבו, איש אל-אחותו.
25,14 וכי-תמכו ממכר לעמיטן, או קונה מיד עמיטן--אל-תונו, איש את-אחיו.
25,15 במקטר שנים אחר היובל, תקונה מאת עמיטן, או קונה מיד עמיטן--אל-תונו, איש את-אחיו.
25,16 לפיר השנים, פרבה מקנותו, ולפי מעת השנים, במקטר שני-תבאות, ימcker-LEN.
25,17 ולא תונו איש את-עמיתן, פיראת מאלקיך: כי אמייתה, אלהיכם.
25,18 ועתהם, את-חיקם, ואת-משפטו נשמרו, עשייתם אכם--וישבתם על-ארץ, לבטח.
25,19 גנינה הארץ פניה, ואכלתם לשבע; ושבתם לבטח, עלייך.
25,20 וכי תאמרו, מה-נאכל בשנה השביעית: הן לא גניע, ולא נאסף את-תבואה.
25,21 ואיזית את-ברכתך لكم, בשנה הששית; ועתה, את-תבואה, לשלא, שנים.
25,22 ורבעתם, את השנה השמינית, ואכלתם, מון-התבואה, עד השנה התשיעית, עד-בזא תבואה--תאכלו, יושן.
25,23 ובארץ, לא תפקר לצמותת-כ-לו, הארץ, תסתמך לארץ. {ס}
25,24 יבכל, ארץ אחותכם, גאליה, תסתמך לארץ.
25,25 כי-ימוך אחין, ומוכר מאחותו--ובא גאלו, פקרב אליו, וגאל, את ממכר אחיו.
25,26 איש, כי לא ייה-לו גאל, והשיגה-ידו, ומצא בדי גאלתו.
25,27 וחשב, את-שבי ממכרך, והשיב את-בעלך, לאיש אשר מכר-לו; ושב, לאחותו.
25,28 ואם לא-מצאה-ידו, די קשיב לו--וquia ממכריך ביד קונה אותו, עד שנת היובל; ייאא, פובל, ושב, לאחותו. {ס}
25,29 ואיש, כי-ימוכר בית-מושבעיר חומה--וquia ממכריך גאלתו, עד-תם שנת ממכריך: ימים, תקופה גאלתו.
25,30 ואם לא-גאל, עד-מלאת לו שנה תמיימת-ווקם פבית אשר-בעלך אשר-לא (לו) חמה לצמותת לקונה אותו, לדרכיו: לא יצא, ביבל.
25,31 ובתים פטירים, אשר אין-לכם חמה סביבה--על-שדה הארץ, ישבת: גאליה, תקופה-לו, יובל, יצא.
25,32 ושר, פלאים-בטמי, ערי אחותם: גאלת עולם, תקופה ללילה.

- 25,33 וְאֶשְׁר יַגֵּל מִן-פָּלוּם, יֵצֵא מִמְכָר-בֵּית וְעִיר אֲחַתָּו בַּבּל: כִּי בְּמַעַן עָרִים בְּלִיּוֹם, הוּא אֲחַתָּם, בְּתוּן, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
- 25,34 וְשַׁדָּה מַגְבֵּשׁ עָרִקָּם, לֹא יִמְכֶּר: כִּי-אֲחַתָּה עָולֵם הוּא, לְקָם. {ס}
- 25,35 וְכִינְמוּן אֲחִיב, זְמֻטָּה יָדוֹ עַמְּרָן--וּבְמַזְקָת בּוֹ, גָּר וּתוֹשְׁבָתָנוּ עַמְּרָן.
- 25,36 אַל-מַתְּחָה מְאַתָּו בְּשָׁר וּתְרֵבִית, יַרְאָתָם מַאֲלִיבָה; וְמי אֲחִיב, עַמְּרָן.
- 25,37 אַת-כְּסֶף--לֹא-תַתְּמַנֵּן לו, בְּנֵשֶׁר; יַבְּמָרְבִּית, לֹא-תַתְּמַנֵּן אַכְלָן.
- 25,38 אַבְּנִי, יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר-הַזְּכָאָתִי אֲתֶיכֶם, מְאַצֵּץ מְאַצְּבִים--לְמַתָּה לְכֶם אֶת-אֶרֶץ כְּנָעָן, לְהִיוֹת לְכֶם לְאֱלֹהִים. {ס}
- 25,39 וְכִינְמוּן אֲחִיב עַמְּרָן, וּמִמְכָר-לְקָרְבָּן--לֹא-מַעֲבָד בּוֹ, עֲבָדָת עַבְדָּן.
- 25,40 כְּשִׁכְרָב תַּחֲשֵׁב, יְהוָה עַמְּרָן; עַד-שְׁנַת הַיּוֹלֶדֶת, יַעֲבֹד עַמְּרָן.
- 25,41 יֵצֵא, מַעְמָן--הָוָא, וּבְנֵי עַמְּרָן; וְשָׁב, אַל-מִשְׁפְּחוֹתָן, וְאַל-אֲחַתָּה אַבְּמָיו, וּשְׁבוּ.
- 25,42 כִּי-עֲבָדִי הָם, אֲשֶׁר-הַזְּכָאָתִי אֲתֶיכֶם מְאַצְּבִים; לֹא יִמְכְּרוּ, מִמְכְּרָת עַבְדָּן.
- 25,43 לֹא-תַרְדַּה בּוֹ, בְּפִרְרָה; יַרְאָתָם, מַאֲלִיבָה.
- 25,44 וְעַדְכָּר תַּאֲמַתָּךְ, אֲשֶׁר יְהִי-לְךָ: מַאת הַגְּנוּים, אֲשֶׁר סְבִיבְתִּיכֶם--מִקְּמָם תַּקְפָּה, עַבְדָּן וְאַתָּה.
- 25,45 גַּם מִבְּנֵי הַתּוֹשְׁבִּים הַגְּרִים עַמְּכָם, מִקְּמָם תַּקְפָּה, וּמִמִּשְׁפְּחוֹתָם אֲשֶׁר עַמְּכָם, אֲשֶׁר הַוְּלִידָו בָּאַרְצָכָם; וּפְיוֹ לְכֶם, לְאַחַתָּה.
- 25,46 וְהַתְּנוּלָתָם אֲתֶיכֶם לְבָנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם, לְרַשְׁת אֲחַתָּה--לְעָלִים, בְּקָם תַּעֲבֹדוּ; וּבְאֲחִיכֶם בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אִיש בָּאַחֲיוֹ, לֹא-תַרְדַּה בּוֹ {ס}
- 25,47 וְכִי תִשְׁגַּג, יְד גָּר וּתוֹשֵׁב עַמְּרָן, וּמִן אֲחִיב, עַמְּרָן; וּמִמְכָר, לְגַר תַּוְשֵׁב עַמְּרָן, אוֹ לְעַקְרָר, מִשְׁפְּחתָת גָּר.
- 25,48 אֲפִרְיִ גִּמְכָר, גָּאַלָּה תַּקְיָה-לוֹ: אַפְּדָ מַאֲסִי, וּגְאַלָּו.
- 25,49 אָוּ-דָדוֹ אָוּ-בָּדָדוֹ, וּגְאַלָּו, אָוּ-מִשְׁאָר בְּשָׁרוֹ מִשְׁפְּחוֹתָן, וּגְאַלָּו. אָוּ-הַשְׁגָּהָה יָדוֹ, וּגְאַלָּו.
- 25,50 וּחוֹשֵׁב, עַם-קְנָהָה, מִשְׁנַת הַמְּכָרָה לֹא, עַד שְׁנַת הַיּוֹלֶדֶת; וּבְתָהָרָה קָסְף מִמְכָרָה, בְּמִסְפָּר שְׁבִים, כִּימַי שְׁכִיר, יְהוָה עַמְּרָן.
- 25,51 אָמ-עָוד בְּבוֹת, בְּשָׁנִים--לְפִיקָּדָן שְׁבִיב גָּאַלָּה, מִקְּסָף מִקְּנָהָה.
- 25,52 וְאָמ-מַעַט נְשָׁאָר בְּשָׁנִים, עַד-שְׁנַת הַיּוֹלֶדֶת--וּחוֹשֵׁב-לוֹ: כִּפי שְׁבִיב, יְשִׁיב אֶת-גָּאַלָּה.
- 25,53 כְּשִׁכְרָב שְׁנָה בְּשָׁנָה, יְהוָה עַמְּרָן; לֹא-יַרְכְּבָו בְּפִרְרָה, לְעַיְנָה.
- 25,54 וְאָמ-לֹא יַגֵּל, גָּאַלָּה--יֵצֵא בְּשְׁנַת הַיּוֹלֶדֶת, הוּא וּבְנֵי עַמְּרָן.
- 25,55 כִּי-לְיִ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, עֲבָדִים--עֲבָדִי הָם, אֲשֶׁר-הַזְּכָאָתִי אֲתֶיכֶם מְאַצְּבִים: אַבְּנִי, יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם.